

İs Tan Bul

— gizem--colak · 24 Ekim 2009

İslere bulanmış canım şehrimde TAN yeri ağırırken başka yerde BULamayacağımız boğaz manzarasını izledim. Şehrin koşuşturmasına kapılmış, işe yetişmeye çalışan bir otobüs içindeki insanlardan ve o otobüsteki üç bayandan biriydim. Gün doğarken daha bir güzel oluyormuş boğaz, trafik yokken, sabah serinliğinde... Olayların, kapkaçların, hırsızlıkların, cinayetlerin ve her türlü korkuların şehrinde daha önce hiç yapmadığım bir şey yapmış; sabahın beşinde yollara düşmüştüm. Ekmek parası için her sabah bu yolculuğa alışmış insanların arasına karışarak ekmek paramı kazanmak istediğim iş için, zorunlu olmayan stajım için yoldaydım o saatte. Şehir dışına çekime gidilecekti. Gitmek zorunda değildim ama gitmek istedim. İyi ki de istemişim, o manzara tekrar nasip olur mu insana bilinmez.

Otobüslerde neler yaparsınız bilmem. Ben insanları izlerim genelde. Yüzlerine bakarım, ellerine, kıyafetlerine, çantalarına... İşe mi gidiyor bir adam, bir genç kız okula mı? Bir teyze gezmeye mi? Bir anne hastaneye? Yüzlerine bakarım, gözlerine, çizgilerine... Mutlu mu hayatından? Hırslı mı, kızgın mı, pişman mı, hangi takımı tutuyor, hayatta en çok istediği şey ne, hangi partiye oy veriyor, en sevdiği yemek hangisi, ne iş yapar? Abarttım mı dersiniz...

Evet, her zaman değil ama genellikle otobüslerde etrafı izlerim ben, bir yandan düşünürüm, insanlardan ziyade hayatı sorgularım aslında...

Kadıköy'den hareket eden bir otobüste evime doğru giderken birkaç ay önce camdan dışarıya bakıyordum. Durağa yanaştığımızda zabıtalara karşı direnmeye çalışan bir amca gördüm. Kaynamış mısır sattığı el arabasına el koymuştu zabıtalalar. Yaşlı amca çırpınıyordu, vermek istemiyordu ekmek teknesini... Onun o haline içim parçalanırken, otobüsten bir adam yorum yapıyordu kızgın ve sinirli bir şekilde, zabıtalalar da dünyayı kurtardıklarını sanıyorlardı belki kim bilir...

Hislerim zaman aşımına uğradığı için değil, benim söylemek istediklerimin sizin aklınızdan geçtiğini bildiğim için yorum yapıyorum.

.....

Otobüs anılarıma devam edeceğim daha sonra. Sadece otobüsler değil, etrafımızda insanların olduğu her ortam düşünmeye, sorgulamaya sevk ediyor bizi ve sadece İstanbul'da değil, güzel ülkemizin her yanında insan dolusu otobüsler, otobüs bekleyen insanlar mevcut. İslerden görünmeyen şehirlerde, tan ağırırken, arayıp da bulamadığımız şey ne sizce?